

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 oktober 2018
(OR. en)

12617/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0334 (NLE)**

**FISC 382
ECOFIN 853**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	20 september 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr:	COM(2018) 652 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 652 final.

Bilaga: COM(2018) 652 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.9.2018
COM(2018) 652 final

2018/0334 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 april 2018 ansökte Förenade kungariket om bemyndigande om att få fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i mervärdesskattedirektivet. Genom en skrivelse av den 11 juni 2018 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Förenade kungarikets ansökan. Genom en skrivelse av den 12 juni 2018 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att bedöma ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artikel 168 i mervärdesskattedirektivet får en beskattningsbar person dra av mervärdesskatt för inköp av varor och tjänster som används för dennes beskattade transaktioner. I artikel 16 i samma direktiv föreskrivs att varor mot ersättning ska likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt. Systemet möjliggör återkrav av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

När det gäller företagsbilar som delvis används för privata (icke yrkesmässiga) ändamål är det ofta svårt att beräkna och beskatta den privata användningen enligt ovannämnda regler.

I detta sammanhang har Förenade kungariket tillämpat en särskild ordning för schablonmässig beskattning av privat bruk, som godkändes genom rådets beslut 86/356/EEG av den 21 juli 1986 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa schablonbeskattning vid icke avdragsgill mervärdesskatt som, på grundval av motorns slagvolym och typen av bränsle, tas ut på företagsbilars¹ bränsleförbrukning.

Denna ursprungliga avvikelse upphävdes och ersattes av rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter², genom vilket en schablonmässig beskattning av privat bruk infördes på grundval av bilars utsläpp av koldioxid. Det senaste rådsbeslutet ersattes i sin tur av rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 av den 17 november 2015³, som kommer att upphöra att gälla den 31 december 2018.

Denna ordning grundar sig på att det finns ett direkt förhållande mellan utsläpp och förbrukad bränslemängd, eftersom högre utsläpp är kopplade till högre bränsleförbrukning. Utifrån dessa utsläppsnivåer beräknas bränsleförbrukningen per kilometer, som sedan kombineras med den genomsnittliga körsträckan för privata ändamål, som fastställs på grundval av uppgifter om direkta skatter, och detaljhandelspriset för bränsle för vägfordon. Detta resulterar i en avgift för privat bruk som motsvarar beloppet av mervärdesskatten på det

¹ EGT L 212, 2.8.1986, s. 35.

² EGT L 272, 3.10.2006, s. 15.

³ EUT L 305, 21.11.2015, s. 49.

privata bruket av fordonet. Systemet är frivilligt för beskattningsbara personer, som kan välja att inte återkräva mervärdesskatt på bränsle.

I enlighet med artikel 4 i beslut (EU) 2015/2109 lämnade Förenade kungariket en rapport till kommissionen om hur den avvikande åtgärden tillämpas. Enligt Förenade kungariket har denna ordning visat sig vara ändamålsenlig och har lett till en avsevärd förenkling för både företag och skatteförvaltningen. Förenade kungariket har även gjort gällande att den ger beskattningsbara personer rättssäkerhet med hjälp av en förenklad metod som kan användas för att redovisa mervärdesskatt på privat användning av bränsle.

På grundval av detta har Förenade kungariket ansökt om att få förlänga tillämpningen av avvikelsen fram till den 30 december 2020.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I artikel 176 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att rådet ska fastställa de utgifter för vilka mervärdesskatt inte är avdragsgill. Fram till dess ger direktivet medlemsstaterna rätt att behålla de undantag som gällde den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal bestämmelser om ”frysning” som begränsar rätten till avdrag av mervärdesskatt i fråga om personbilar.

Trots tidigare initiativ för att fastställa regler om vilka kategorier av utgifter som kan omfattas av en begränsning av avdragsrätten⁴, är en sådan avvikelse lämplig i avvaktan på en harmonisering av dessa regler på EU-nivå.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Med tanke på den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget, avser förslaget ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med hänsyn till avvikelens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt inom en viss sektor.

Systemet fortsätter att vara frivilligt för beskattningsbara personer.

- **Val av instrument**

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattegruerna bara möjlig om rådet på kommissionens förslag ger ett enhälligt

⁴ KOM (2004) 728 slutlig – Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet (EUT C 24, 29.1.2005, s. 10), återkallat den 21 maj 2014 (EUT C 153, 21. 05. 2014, s. 3.)

bemyndigande. Ett rådsbeslut är också det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Förenade kungariket och berör endast denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Syftet med förslaget till beslut är att förenkla uppbörderna av mervärdesskatt när det gäller bränslekostnader för företagsbilar som delvis används för icke yrkesmässiga ändamål, och det har därför potentiellt positiva effekter.

För de beskattningsbara personer som väljer att använda denna ordning minskar den de administrativa bördorna och efterlevnadskostnaderna genom att avskaffa kravet att i detalj registrera alla körsträckor för varje företagsbil för mervärdesskatteändamål. Sådana krav på registerhållning är sannolikt tidsödande och medför ofta betydande administrativa bördor för relativt små skattebelopp. Förenklingsmetoden minskar också bördan för skattemyndigheterna, som annars skulle behöva granska ett stort antal enskilda situationer.

På grund av det snäva tillämpningsområdet och den begränsade tillämpningsperioden kommer dock åtgärden under alla omständigheter att få begränsade effekter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU-budgeten negativt.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning, en automatisk tidsgräns som fastställts till den 31 december 2020.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 2006/659/EG² bemyndigades Förenade kungariket att tillämpa särskilda förenklingsåtgärder för att schablonmässigt fastställa den andel av icke avdragsgill mervärdesskatt som avser bränslekostnader för företagsbilar som inte uteslutande används för rörelsen. Ordningen är frivillig för beskattningsbara personer och baseras på den mängd koldioxid som bilen släpper ut, eftersom det finns ett proportionellt samband mellan utsläpp och bränsleförbrukning och därmed bränslekostnader.
- (2) Rådets beslut 2006/659/EG ersattes av rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109³, som kommer att upphöra att gälla den 31 december 2018.
- (3) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 april 2018 ansökte Förenade kungariket om bemyndigande om att få fortsätta att tillämpa åtgärden.
- (4) Kommissionen överlämnade ansökan från Förenade kungariket till övriga medlemsstater genom en skrivelse av den 11 juni 2018. Genom en skrivelse av den 12 juni 2018 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.
- (5) I enlighet med artikel 4 i genomförandebeslut (EU) 2015/2109 lämnade Förenade kungariket en rapport om hur den särskilda åtgärden fungerar. Enligt Förenade kungariket har ordningen verkligen lett till en förenkling av förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt, både för beskattningsbara personer och för skatteförvaltningen, vad gäller bränslekostnader för företagsbilar.

¹ [EGT L 347, 11.12.2006, s. 1.](#)

² Rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter (EUT L 272, 3.10.2006, s. 15).

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2109 av den 17 november 2015 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 305, 21.11.2015, s. 49).

- (6) Förenade kungariket bör därför bemyndigas att tillämpa åtgärden fram till och med den 31 december 2020. Det bör dock framhållas att Förenade kungariket den 29 mars 2017 anmälde sin avsikt att utträda ur unionen, i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, vilket innebär att, om inte ett ratificerat avtal om utträde mellan EU och Förenade kungariket fastställer ett annat datum, kommer all unionens primär- och sekundärlagstiftning att upphöra att gälla för Förenade kungariket den 30 mars 2019, kl 00:00 (CET) (nedan kallad *utträdesdagen*). I så fall kommer detta beslut att upphöra att gälla.
- (7) Den avvikande åtgärden kommer inte att ha en negativ påverkan på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artiklarna 16 och 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Förenade kungariket att på grundval av schablonbeskattning fastställa den andel av mervärdesskatt som avser bränslekostnader för företagsbilar som används för privata ändamål från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2020.

Artikel 2

Den andel av skatten som avses i artikel 1 ska anges i fasta belopp, med utgångspunkt i fordonstypens nivå av koldioxidutsläpp, som återspeglar bränsleförbrukningen. Förenade kungariket ska justera dessa fasta belopp varje år för att återspegla ändringar av den genomsnittliga bränslekostnaden.

Artikel 3

Det system som införs med stöd av detta beslut ska vara frivilligt för beskattningsbara personer.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*